

Ὡσάν εἶδε τὸν ἥλιο μπροστά της,
Χαμηλώνει σιγά τὰ φτερά της
Καὶ κυττάζει μὲ πόνο πικρό.
Πότε ἡ λύπη σκληρὰ τὴν πληγώνει,
Πότε τ' ἄσπρα φτερά της ἀπλώνει
Ὡς ποῦ φθάνει μπροστά 'ς τὸ Θεό.

Μὰ τὸ χέρι ποῦ δείχνει 'ς τὰ μάτια
Τ' οὐρανοῦ τὰ χρυσὰ μονοπάτια,
'Σ τὸ πανὶ μαρμαρώνει μὲ μιὰ.
Ὡσάν βόλι, ποῦ ἐνῶ τριγυρίζει
Καὶ πηδώντας 'ς τ' ἀγέρι σφυρίζει,
'Σ τὸ σημάδι βαρεῖα σταματᾷ.

Ὁ ξανθὸς βασιλιὰς ἐκεῖ παίζει.
Τῇ μορφῇ τοῦ τεχνίτη γραμμένη
'Σ τὴν εἰκόνα μὲ πόθο κυττᾷ,
Μὰ θωρεῖ ξαπλωμένο 'ς τὸ χῶμα
Τὸ φτωχό του γὰ κείται σῶμα
Νεκρωμένο μὲ μάτια κλειστά.

Στέφανος Μαρτζώκης.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΦΡΑΣΕΙΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ¹

147.

Ἄλογο μὴ διαλέξης τὴν ἀνοιξή
οὐδὲ γυναῖκα τὴ Λαμπρή. (Κυνουρίας)

Ὁμοία τῇ παρ' Ἀραβαντινῷ 49 καὶ Καββαδία, Α, 351. Ἡ πα-
ροιμία στηρίζεται ἐπὶ τῆς πείρας, διότι τὸν Μάιον τὰ ἄλογα ἀφίνονται
γὰ τρέφονται, αἱ δὲ γυναῖκες τὴν Λαμπρὰν στολιζόμεναι φαίνονται
ὥραϊαι.

148.

Ἄλογο ποῦ σοῦ χαρίζουν
σ' τὰ δόντια μὴ τὸ κυττάζης. (Ἀνάφης)

¹ Συνέχεια· ἴδε φυλλάδιον 12 (Αὐγούστου).

Ὁμοίᾳ τῇ παρὰ Βενιζέλω Κ. 342:

Κάποιου χάριζαν γαίδαρο
καὶ τὸν κύτταζε σ' τὰ δόντια.

Ὁμοίαν παροιμίαν ἔχουσι καὶ οἱ Γάλλοι
à cheval donné on ne regarde
point à la bouche.

149.

Ἀλωνάρης ἀλωνίζει

κι' Αὐγουστος ξεχωρίζει. (Ἀθηνῶν)

Λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνως νοσεύοντων, οἵτινες κατ' Αὐγούστον ἢ
ἀναλαμβάνουσιν ἢ ἀπέρχονται εἰς τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

150.

Ἄμ! αἶ, τῶχω σ' τὴν ποδιά μου;... (Κυνουρίας)

Ἐπὶ τῶν εὐκόλους θεωρούντων τὰς ἀπαιτήσεις των.

151.

Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον.

Παροιμία ἀρχαία εἰσαχθεῖσα καὶ ἐν τῇ σημερινῇ γλώσσῃ ὁμοιάζει
πρὸς τὴν

Ἐν τῷ ἅμα καὶ τὸ θᾶμα.

Οἱ Γάλλοι λέγουσι

aussitôt dit aussitôt fait.

152.

Ἄμα καταιβῇ τὸ γαῖδοῦρι

ἀπὸ τὴν καρδιά

ὅσο θέλεις δούλευε (Λακεδαιμόνος)

Ἀντίθετος τῇ παρὰ Ζαφειροπούλω 154 λέγεται ἐπὶ τῶν ἀκαίρως τι
ποιούντων.

153.

Ἄμα λύσης τὸ σακκὶ

δὲ μαζεύουντ' οἱ καβοῦρι. (Ζακύνθου)

Ἐπὶ τῶν ἀπειλούντων νὰ εἶνε προσεκτικοὶ καὶ οἰκονόμοι.

Κ. Νεστορίδης, γυμνασιάρχης.

ὑπὸ τὴν διατριβὴν ἡ Αὐτοκράτειρα Λιβία καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Αὐγούστου.
Ἦν παραδρομῆς ἐτέθη εἰς τε τὸ προηγούμενον φυλλάδιον καὶ εἰς τὸ παρὸν τὸ
ἔννομα τοῦ κ. Χριστ. Σαμαρτσίδου ὡς μεταφραστοῦ, ἐνῶ τὴν μετάφρασιν ἐπι-
λοπόνησε χάριν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει λόγιος κ.
Φώτιος Δημητριάδης.